

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **P. N.**
t. č. Věznice Mírov, Mírov 27, 789 53
zastoupený advokátem Mgr. Ondřejem Hojgrem,
sídlem Riegrova 376/12, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Krajský soud v Ostravě**
sídlem Havlíčkovo nábřeží 1835/34, 728 81 Ostrava

o žalobě na určení nezákonnosti zásahu, spočívajícího v poskytnutí a zveřejnění nepravdivé informace o žalobci,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. České republice **se** právo na náhradu nákladů řízení **nepřiznává.**

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobce žalobou ze dne 14. 7. 2018, podanou Nejvyššímu správnímu soudu a postoupenou jeho usnesením č. j. Na 138/2019-9 ze dne 26. 7. 2019 podepsanému soudu, brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2018, zn. Si 759/2018, kterým byla zodpovězena žádost o informace, podaná T. J., týkající se nahlížení obžalovaného do spisu sp. zn. 81 T 1/2017. K výzvě soudu podáním ze dne 8. 11. 2021 žalobu upravil tak, že se domáhá určení, že se žalovaný poskytnutím informace ve věci sp. zn. Si 759/2018 dopustil nezákonného zásahu.
2. Žalobce uvedl, že žalovaný o něm rozšířil nepravdivou informaci. Tuto informaci poskytl jednak žadateli o informaci T. J., jednak ji v rámci plnění povinnosti uložené § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), zveřejnil způsobem umožňujícím dálkový přístup, a tak poskytl neurčenému okruhu potenciálních adresátů. Žalovaný na dotaz T. J., kolikrát obžalovaný žádal o nahlédnutí do trestního spisu sp. zn. 81 T 1/2017 od 11. 4. 2017 včetně, odpověděl, že „*ve věci sp. zn. 81 T 1/2017 nebyla ode dne 11. 4. 2017 nalezena ani jedna žádost obžalovaného o nahlížení do spisu*“. Žalobce navrhl v řízení prokázat spisem sp. zn. 81 T 1/2017 a sdělením Nejvyššího soudu sp. zn. Zin 60/2019 ze dne 20. 6. 2019, že v období od 11. 4. 2017 do 18. 7. 2018 požádal několikrát o nahlížení do uvedeného spisu.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 24. 11. 2021 navrhl zamítnutí žaloby, kdy uvedl, že postupoval dle platné právní úpravy a svého nejlepšího svědomí a vědomí.
4. U jednání dne 29. 11. 2023 setrval žalobce na svém procesním stanovisku, kdy uvedl, že bylo prokázáno, že podaná informace byla nepravdivá, a navíc ve správním řízení nebylo se žalobcem jednáno jako s dotčenou osobou.
5. Usnesením podepsaného soudu č. j. 25 A 69/2021-22 ze dne 26. 4. 2021 byl žalobce osvobozen os soudních poplatků v plném rozsahu a byl mu ustanoven zástupce v osobě advokáta Mgr. Ondřeje Hojgra.
6. Usnesením č. j. 25 A 69/2021-64 ze dne 17. 2. 2022 podepsaný soud žalobu odmítl s tím, že poskytnutá informace pojednávala toliko o vyhledávací činnosti soudního zaměstnance a žalobce v ní nebyl označen osobním identifikátorem, kdy z veřejně dostupných zdrojů nelze spojit spisovou značku s osobou žalobce. Uvedené usnesení ke kasační stížnosti žalobce Nejvyšší správní soud zrušil. V rozsudku č. j. 3 As 76/2022-54 ze dne 24. 8. 2023 uvedl, že v projednávané věci mohla být spisová značka dostačujícím identifikátorem, pokud ve veřejném prostoru existovaly další informace, jež v kombinaci se spisovou značkou mohly vést ke ztotožnění žalobce. Formulaci odpovědi žalovaného na žádost o informaci neshledal pro věc významnou. Krajskému soudu dále uložil, aby posoudil, zda poskytnutá informace byla nepravdivá, a pokud ano, zda poskytnutí této nepravdivé informace bylo nezákonným zásahem.
7. Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může

se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle § 87 odst. 1 věty za středníkem, rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.

8. Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 8 As 55/2012-62 ze dne 22. 10. 2014, publ. pod č. 3155/2015 Sb. r. NSS, poskytnutí informace může být podle okolností nezákonným zásahem povinného subjektu do práva toho, o němž se informace poskytuje, na informační sebeurčení; ten o němž je informace poskytnuta, se může bránit zásahovou žalobou. Žalobní žádání není tedy *prima facie* nemožné.
9. Krajský soud se proto – v intencích pokynu Nejvyššího správního soudu – zabýval předně tím, zda informace, poskytnutá T. J., byla nepravdivá.
10. Ze sdělení Nejvyššího soudu sp. zn. Zin 60/2019 ze dne 20. 6. 2019 soud zjistil, že v období ode dne 11. 4. 2017 do 18. 7. 2018 žádal žalobce o nahlížení do spisu sp. zn. 7 Tdo 395/2019 dne 3. 5. 2017 (č. l. 2414), dne 18. 5. 2017 (č. l. 2428), dne 15. 6. 2017 (č. l. 2516), dne 12. 7. 2017 (č. l. 2547, bod 11 podání), dne 20. 7. 2017 (č. l. 2740, součást důkazních návrhů), dne 30. 10. 2017 (č. l. 2858, součást důkazních návrhů), dne 26. 2. 2018 (č. l. 3055, součást důkazních návrhů), dne 5. 4. 2018 (č. l. 3083, součást žádosti o poslech audiozáznamu). Celkem v uvedeném období požádal žalobce o nahlížení do spisu osmkrát; dvě žádosti byly ve spise v originále i v pozdější kopii. Z úřední činnosti je soudu známo, že spis Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 395/2019 odpovídá spisu podepsaného soudu sp. zn. 81 T 1/2017 (plyne to ostatně i z usnesení na č. l. 47 spisu sp. zn. 25 A 69/2021).
11. Z výše uvedených skutečností soud uzavírá, že odpověď žalovaného na otázku T. J. ze dne 18. 7. 2018, zn. Si 759/2018, neobsahovala pravdivou informaci o tom, kolikrát obžalovaný (nyní žalobce) žádal o nahlížení do spisu sp. zn. 81 T 1/2017 ode dne 11. 4. 2017.
12. Krajskému soudu následně zbývalo posoudit, zda poskytnutí této nepravdivé informace představovalo nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s., tedy přímé zkrácení na právech žalobce.
13. Soud zastává názor, že byť zveřejnění nepravdivé informace o subjektu těchto informací je zpravidla nezákonným zásahem, nemusí tomu tak být vždy. Jako určitý korektiv pro automatické podřazení skutkově zjištěné nepravdivé informace pod hypotézu normy obsažené v § 82 s. ř. s. mohou sloužit dvě vzájemně provázané okolnosti, a to charakter zveřejněné informace a míra její bagatelnosti.
14. Jak Ústavní soud, tak obecné soudy při aplikaci práva vycházejí z klasické zásady *minima non curat praetor*, tedy ze zásady, že právní ochrana není poskytována porušením práva zanedbatelného významu, neboť zájem na ochraně práv v takových případech ustupuje zájmu na efektivnosti využití státního aparátu. Jak uvedl kupříkladu Ústavní soud v usnesení sp. zn. IV. ÚS 941/16 ze dne 23. 11. 2016, ve věcech tzv. objektivně bagatelního významu zanedbatelný zásah do subjektivních práv jednotlivce není již z kvalitativního hlediska obecně schopen založit porušení základních práv a svobod. (Obdobně judikoval i v usneseních sp. zn. IV. ÚS 2497/11 ze dne 19. 9. 2011, sp. zn. II. ÚS 53/11 ze dne 11. 1. 2011 či sp. zn. III. ÚS 405/04 ze dne 25. 8. 2004, publ. pod č. 43/2004 Sb. n. a u.)
15. Vzhledem k tomu, že správní soudy poskytují ochranu veřejným subjektivním právům, je třeba při zveřejnění nepravdivé informace určit, jaké právo subjektu informací je zasaženo. Není-li tvrzeno nic specifického, je třeba vycházet z toho, že zveřejněná nepravdivá informace má potenciál zasáhnout do práva na informační sebeurčení. Toto právo Ústavní

soud dovodil jako součást práva na soukromí (srov. nález sp. zn. II. ÚS 1022/21 ze dne 11. 10. 2021 či nález sp. zn. Pl. ÚS 24/10 ze dne 22. 3. 2011). Je tedy třeba posoudit, nakolik se předmětná informace týká soukromí subjektu této informace.

16. V projednávané věci se předmětná informace týkala toho, kolikrát v určitém časovém období žalobce požádal o nahlížení do spisu ve své trestní věci. Obecně tato informace nemá prakticky žádnou vypovídací hodnotu pro tazatele a nemá rovněž žádný vliv na hodnocení charakteru či osobnosti žalobce ze strany třetích osob. Jedná se tedy o informaci obecně prakticky bezcennou a bezvýznamnou, tedy svou povahou bagatelní; navíc tento její charakter je umocněn tím, že se

prakticky nedotýká žalobcova práva na soukromí, neboť o něm nevypovídá prakticky ničeho. Žalobce v žalobě netvrdil žádné zvláštní okolnosti, kvůli kterým by měla předmětná informace význam pro žadatele, pro žalobce samotného či pro jakoukoli třetí osobu. Naopak z absence těchto okolností lze usuzovat, že se jedná jen o další projev žalobcova samoučelného sudičství, kdy žalobce vede řadu bezpředmětných sporů jen pro svou kratochvíli. Z tohoto důvodu mu ostatně soudy již nejednou odepřely právo na osvobození od soudních poplatků a bezplatné právní zastoupení (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 8/2022-17 ze dne 20. 4. 2022 či č. j. 2 As 53/2022-16 ze dne 28. 4. 2022).

17. Soud proto uzavřel, že zjištěný skutkový stav nezakládá naplnění znaků nezákonného zásahu ve smyslu ustanovení § 82 s. ř. s. Soud proto žalobu dle § 87 odst. 3 pro nedůvodnost zamítl.
18. Výrok o nákladech řízení účastníků je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.
19. Protože byl žalobce osvobozen od placení soudních poplatků, soud vůči němu nepřiznal náhradu nákladů řízení, které vznikly státu (§ 60 odst. 4 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 29. listopadu 2023

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu